

РЕШЕНИЕ

№ 4408

гр. София, 02.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69 състав, в публично заседание на 09.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **12659** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл.104, ал.1 ЗДСл.

Образувано е по искова молба на П. К. И., ЕГН [ЕГН], от [населено място], [улица] и със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.3, ап.13, чрез адв. С. В., срещу Държавна агенция „Електронно управление“ (ДАЕУ) за присъждане на обезщетение в размер на 16 491.00 лв. на основание чл.104, ал.1 ЗДСл за период от 6 месеца, през който не е заемал държавна служба, а именно от 06.03.2018 г. до 06.09.2018 г., ведно със законната лихва от датата на предявяване на исковата молба до окончателното ѝ изплащане, ведно със сторените разноски.

Твърди се в исковата молба, че служебното правоотношение на ищеца е прекратено със Заповед № ЧР-Н-557 от 06.03.2018 г. на председателя на ДАЕУ, отменена със съдебно решение № 2397 от 05.05.2020 г. по адм.д.№ 13403/2019 г. по описа на АССГ, оставено в сила с решение № 8 от 11.02.2021 г. по адм.д.№ С-60/2020 г. на ВАС, V-то отделение. С отмяната на заповедта за прекратяване на правоотношението и възстановяването му на друга длъжност в ДАЕУ били изпълнени предпоставките на чл.104, ал.1 ЗДСл. Счита, че размерът на обезщетението следва да бъде определено съобразно средно-аритметичния размер на основните месечни възнаграждения, получавани от служителите на длъжност началник отдел в Дирекция „Единен системен оператор“. Претендира заплащане на обезщетение в размер на 16 491 лв., ведно със законната лихва и сторените разноски.

Ответникът Държавна агенция „Електронно управление“ оспорва иска чрез юрк.Т. и

юрк. Г.. Поддържа, че с ПМС № 233 от 18.11.2019 г. е приет Правилник за дейността, структурата и организацията на ДАЕУ (ПДСОДАЕУ), в сила от 01.11.2019 г., според който заеманата от ищеца длъжност Началник на отдел „Единна електронна съобщителна мрежа“ (ЕЕСМ) не съществува. По тази причина, на служителя е предложено да заеме длъжността Началник на отдел „Управление и поддръжка на ЕЕСМ“ в Дирекция „Единен системен оператор“ на ДАЕУ, с което ищецът се е съгласил. Поддържа, че размерът на обезщетението следва да бъде определен в размер на месечно възнаграждение от 1576 лв. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение по чл.78, ал.5 ГПК.

Представителят на СГП изразява становище за частична основателност на исквата молба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа и правна страна:

По делото не е спорно, че със съдебно решение № 2397 от 05.05.2020 г. по адм.д.№ 13403/2019 г. по описа на АССГ, оставено в сила с решение № 8 от 11.02.2021 г. по адм.д.№ С-60/2020 г. на ВАС, V-то отделение, е отменена Заповед № ЧР-Н-557 от 06.03.2018 г. на председателя на ДАЕУ, с която служебното правоотношение на ищеца на длъжността Началник отдел „Планиране и развитие на Електронната съобщителна система“ в Дирекция „Комуникационна и информационна инфраструктура“ е прекратено на основание чл.107, ал.1, т.5 от ЗДСл.

С молба рег. № ДАЕУ-3113 от 23.02.2021 г. ищецът заявил намерението си да бъде възстановен на длъжността на основание чл.122 ЗДСл. С писмо рег. № ДАЕУ-3704 от 02.03.2021 г. на председателя на ДАЕУ ищецът е уведомен за настъпилата промяна в длъжностното разписание на ответната администрация, считано от 01.11.2019 г., според която функциите на заеманата от него длъжност Началник отдел „Планиране и развитие на Електронната съобщителна система“ в Дирекция „Комуникационна и информационна инфраструктура“ са разпределени в отдел „Управление и поддръжка на ЕЕСМ“ към Дирекция „Единен системен оператор“. Съобразно настъпилите промени в длъжностното разписание на ДАЕУ на ищеца е предложено да заеме длъжност Началник на отдел „Управление и поддръжка на ЕЕСМ“ в Дирекция „Единен системен оператор“ на ДАЕУ. В ръкописен текст от 02.03.2021 г. ищецът се е съгласил с предложението.

Със Заповед № ЧР-Н-665 от 10.05.2021 г. на председателя на ДАЕУ ищецът е възстановен на различна от предложената длъжност Началник на отдел „Планиране и развитие на ЕЕСМ“ в Дирекция „Единен системен оператор“.

Със Заповед № ЧР-Н-671 от 12.05.2021 г. на председателя на ДАЕУ на ищеца е определена основна месечна заплата в размер на 1800 лв.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Нормата на чл.104, ал.1 ЗДСл (редакция в сила от 01.07.2012 г.) предвижда, че държавният служител има право на обезщетение в размер на основната си заплата, определена към момента на признаването на уволнението за незаконно или на невявяването му да заеме службата, за цялото време, през което не заема държавна служба, но за не повече от 6 месеца. В случая е изпълнена предпоставката по чл.204, ал.1 АПК с отмяната на Заповед № ЧР-Н-557 от 06.03.2018 г. на председателя на ДАЕУ, със съдебно решение, влязло в сила на 11.02.2021 г. Другата отрицателна

предпоставка – оставането без работа, също е доказана, предвид писмо изх.№ 10-00-1053 от 09.03.2021 г. на ТД на НАП С., според което за иския период от 06.03.2018 г. до 06.09.2018 г. за ищеца не са регистрирани трудови или извънтрудови правоотношения.

Спорен е размерът на основната заплата, спрямо който следва да се определи размерът на обезщетението по чл.104, ал.1 ЗДСл. Целта на уреденото в чл.104, ал.1 ЗДСл обезщетение е да компенсира, макар и временно (за 6 месеца), липсата на възнаграждение (непосредствена имуществена вреда под формата на пропусната полза) за служителя поради оставането му без работа в резултат на незаконосъобразното прекратяване на служебното правоотношение. За този специфичен случай на обезщетение законодателят е презюмирал наличието на причинно-следствена връзка между прекратяване на правоотношението, отмяната му като незаконосъобразно, и наличието на вреди поради оставане на служителя без работа за 6 месеца.

При изпълнение на отрицателната предпоставка по чл.204, ал.1 АПК – отмяна на заповедта за прекратяване на правоотношението, е уместна аналогията с чл.1, ал.1 ЗОДОВ – обезщетението е за вреди от незаконосъобразен акт на административен орган при или по повод изпълнение на административна дейност.

По силата на чл.122, ал.1 ЗДСл законна последица от отмяната на незаконосъобразно прекратеното правоотношение е възстановяване на служителя на предишната длъжност, т.е. длъжността, заемана преди прекратяването. Това са редът и смисълът на възстановяване на незаконно прекратеното правоотношение. Доколкото в повечето случаи отмяната е в резултат на съдебно решение по този начин се осигурява и спазването на чл.297 ГПК - влязлото в сила решение е задължително за съда, който го е постановил, и за всички съдилища, учреждения и общини в Република България.

Специфично за процесния случай е, че правоотношението не може да се възстанови във вида, съществувал преди прекратяването му, съобразно изискването на чл.122, ал.1 ЗДСл. Според длъжностно разписание на ДАЕУ, в сила от 01.11.2019 г., в Дирекция „Единен системен оператор“ (Е.) има 125 щатни бройки, разпределени в 6 отдела, както следва: Отдел „Помощен контактен център“ – 20 бройки, Отдел „Киберзащита на споделени ресурси“ – 6 бройки, Отдел „Интранет“ – 11 бройки, Отдел „Управление и поддръжка на ЕЕСМ“ – 58 бройки, Отдел „Управление на комуникационната инфраструктура и ширококолов достъп“ – 9 бройки и Отдел „Управление и поддръжка на ДХЧО“ – 20 бройки. Т.е. в Дирекция „Е.“ няма отдел „Планиране и развитие на ЕЕСМ“.

Според поименно длъжностно разписание на ДАЕУ, в сила от 11.02.2021 г., в Дирекция „Единен системен оператор“ има 125 щатни бройки, разпределени в 7 отдела. В Отдел „Помощен контактен център“ има 14 бройки, като на началника на отдела е определена индивидуална основна месечна заплата от 2708 лв., в диапазона от 880 лв. до 3700 лв. В Отдел „Киберзащита на споделени ресурси“ има 6 щатни бройки, а на началника на отдела е определена индивидуална основна месечна заплата от 3061 лв., в диапазона от 880 лв. до 3700 лв. В Отдел „Интранет“ има 11 щатни бройки, а на началника на отдела е определена индивидуална основна месечна заплата от 2758 лв., в диапазона от 880 лв. до 3700 лв. В Отдел „Управление и поддръжка на ЕЕСМ“ има 58 бройки, а на началника на отдела е определена индивидуална основна месечна заплата от 3297 лв., в диапазона от 880 лв. до 3700 лв. В Отдел „Управление на комуникационната инфраструктура и ширококолов достъп“ има 9 щатни бройки,

като на началника на отдела е определена индивидуална основна месечна заплата от 2638 лв., в диапазона от 880 лв. до 3700 лв. В Отдел „Управление и поддръжка на ДХЧО“ има 20 щатни бройки, като на началника на отдела е определена индивидуална основна месечна заплата от 3297 лв., в диапазона от 880 лв. до 3700 лв. В отдел „Управление и поддръжка на информационни системи“ има 6 щатни бройки, като на началника на отдела е определена индивидуална основна месечна заплата от 2200 лв., в диапазона от 740 лв. до 2600 лв. Т.е. към релевантния по чл.104, ал.1 ЗДСл момент – 11.02.2021 г. при ответника е в сила щатно разписание от 11.02.2021 г., според което в Дирекция „Единен системен оператор“ има 125 щатни бройки, разпределени в 7 отдела. Към този момент всички длъжности за началници на 7-те отдела са заети, вкл. на предложената от ответника длъжност началник на отдел „Управление и поддръжка на ЕЕСМ“.

Според функционална характеристика на Дирекция „Единен системен оператор“, в сила от 20.03.2020 г., в дирекцията има 7 отдела, но няма отдел „Планиране и развитие на ЕЕСМ“. Такъв отдел съществува в дирекцията според нейната функционална характеристика, считано от 05.05.2021 г. Този отдел е създаден със Заповед № ЧР-Н-650 от 27.04.2021 г. на председателя на ДАЕУ, считано от 01.05.2021 г. с численост 6 щатни бройки, респ. ищецът е назначен за негов началник.

Според приета по делото съдебна експертиза, след 06.03.2018 г. в ДАЕУ са извършени устройствени, функционални и структурни промени, в резултат на които към 11.02.2021 г. заеманата от ищеца длъжност не съществува, тъй като не съществуват, както дирекцията, така и отделът в нея. В съответствие с приетия нов правилник на ДАЕУ, в сила от 01.11.2019 г. и утвърдени нови функционални характеристики на специализираните дирекции, основната част от функциите на отдел „Планиране и развитие на Електронната съобщителна система“ в Дирекция „Комуникационна и информационна инфраструктура“ са преминали в отдел „Управление и поддръжка на ЕЕСМ“ в Дирекция „Единен системен оператор“.

Това обстоятелство не се оспорва от ответника и се потвърждава от негово писмо до ищеца рег. № ДАЕУ-3704 от 02.03.2021 г., както и в отговора на исковата молба.

Според вещото лице, към 11.02.2021 г. изискванията за заемане на длъжността Началник отдел в новата Дирекция „Единен системен оператор“, са запазени. Ищецът отговаря на изискванията съгласно К. за заемане на длъжност началник отдел в посочената дирекция на ДАЕУ, тъй като притежава ранг IV-ти младши (при изискуем II-ри младши), и определена степен на О. 3-та на ниво 9 от Таблицата – Приложение към чл.3, ал.2 от НЗСДА – в интервал от 880 лв. до 3700 лв. В таблица – приложение към заключението са посочени основните месечни заплати на служителите, заемащи длъжност началник отдел в Дирекция „Единен системен оператор“. Същите са в диапазона 2200 лв.- 3297 лв., докато определената О. на ищеца е в размер на 1800 лв.

Съдът приема, че с изплащането на обезщетение по чл.104, ал.1 ЗДСл съобразно индивидуално определения размер на О. от 1800 лв. на служителя в Заповед № ЧР-Н-671 от 12.05.2021 г. на председателя на ДАЕУ, не само не се осъществява целта на уреденото обезщетяване на вредите поради оставане без работа, но допълнително се уврежда служителя, който веднъж търпи неблагоприятни последици от невъзможността да се изпълни съдебното решение по начина, посочен в чл.122, ал.1 ЗДСл, а от друга страна – значително се намалява имуществената му сфера при назначаването му на по-ниско платена длъжност.

Към тези неблагоприятни последици следва да се добави невъзможността служителът

да участва в процедура по оценка съгласно Наредба за условията и реда за оценяване изпълнението на служителите в държавната администрация, тъй като това е един от начините за увеличаване на неговата индивидуална заплата според чл.11, ал.1, т.1 от Наредбата за заплатите на служителите в държавната администрация. Неслучайно, наред с основанието по чл.11, ал.1, т.1 от Наредбата за увеличаване на индивидуалната заплата, чл.11, ал.1, т.4 урежда като възможност за това и възстановяването на незаконно уволнен служител. Именно това е един от начините да се компенсират неблагоприятните последици за служители от незаконното прекратяване на служебното правоотношение, вкл. невъзможността да участват в процедура по оценка на изпълнението на длъжността. В случай, че не беше издаден незаконният акт по прекратяване на правоотношението, служителят би осъществявал държавна служба като основание за годишна оценка, респ. за увеличение на заплатата му. Ето защо е изцяло неоснователен аргументът на ответника, че по-високата заплата на другите служители, заемащи длъжност началник отдел в Дирекция „Е.“ се дължи на преминалата годишна оценка на изпълнение на длъжността. Съдът не сравнява конкретни държавни служители, заемащи сходни длъжности. При невъзможност ищецът да се възстанови на заеманата преди прекратяването длъжност, съдът издирва сходни длъжности, или както в случая – длъжността, в която са преминали функциите на липсващата длъжност, за да удоветвори законовото изискване по чл.104, ал.1, вр. чл.122, ал.1 ЗДСл, за обезщетение, което максимално се доближава до основната заплата за заеманата преди уволнението длъжност, но към момента на признаването му за незаконно.

Към релевантния по чл.104, ал.1 ЗДСл момент (11.02.2021 г.) в ДАЕУ не съществува длъжност Началник отдел „Планиране и развитие на Електронната съобщителна система“ в Дирекция „Комуникационна и информационна инфраструктура“. Същевременно, ответникът не възразява, че функциите на тази длъжност са разпределени в отдел „Управление и поддръжка на ЕЕСМ“ в Дирекция „Единен системен оператор“. Предложеният от органа по назначаването вариант на изплащане на обезщетение по чл.104, ал.1 ЗДСл според определената в Заповед № ЧР-Н-671 от 12.05.2021 г. на основна месечна заплата в размер на 1800 лв. не отговаря на духа и смисъла на уреденото обезщетение, поради което е дискриминационен по смисъла на чл.14 от Закона за защита от дискриминация, който урежда задължение за работодателя да осигури равно възнаграждение за еднакъв или равностоен труд, вкл. за всички възнаграждения, плащани пряко или непряко, в брой или в натура независимо от срока на трудовия договор и продължителността на работното време.

Според чл.14, ал.3 от ЗЗДискр. критериите за оценка на труда при определяне на трудовите възнаграждения и оценката на трудовото изпълнение са еднакви за всички работници и служители и се определят с колективните трудови договори или с вътрешните правила за работната заплата, или с нормативно установените условия и ред за оценяване на служителите в държавната администрация без оглед на признаците по чл. 4, ал. 1 – в случая с Наредбата за условията и реда за оценяване изпълнението на служителите в държавната администрация.

Съвместното тълкуване на относимите разпоредби на чл.104, ал.1 и чл.122, ал.1 ЗДСл във връзка с антидискриминационните норми, навежда съдът на извод, че в случая като настоящия, когато след влязло в сила съдебно решение за отмяна на заповед за прекратяване на служебно правоотношение, същото не може да бъде изпълнено и служителят се възстановява на друга свободна длъжност в същата администрация, е

справедливо размерът на обезщетението по чл.104, ал.1 ЗДСл да се определи съобразно основната заплата на служителите, които изпълняват функции, близки до заеманата от ищеца длъжност в Дирекция „Единен системен опетаро“, но максимално доближаващи се до неговата професионална квалификация и ранг.

Основание за това тълкуване дава и втората алтернативна хипотеза на същата норма – в случаите на невявяване на служителю да заеме службата обезщетението по чл.104, ал.1 ЗДСл се определя съобразно размера на основната заплата на служителите, заемащи същата длъжност при еднакво ниво и степен на заплатата по смисъла на пар.1, т.1 и т.2 от ДР на Наредбата за заплатата на служителите в държавната администрация (Наредбата) и еднакъв ранг, отразяващ квалификацията и професионалния опит съобразно чл.73 ЗДСл.

Съгласно чл.67, ал.4 ЗДСл органът по назначаването определя индивидуалния размер на основната заплата на държавния служител, като отчита нивото на заеманата длъжност, квалификацията и професионалния опит. Според чл.3 от Наредбата за заплатата на служителите в държавната администрация основната месечна заплата се определя по нива и степени съгласно приложение № 1, като се отчита нивото на заеманата длъжност, квалификацията и професионалният опит, освен ако друго не е определено в специален закон. Нивата на основните месечни заплати се определят въз основа на длъжностните нива в Класификатора на длъжностите в администрацията (К.). Всяко ниво на основните месечни заплати за длъжност включва четири степени, всяка от които има минимален и максимален размер на основната месечна заплата на служителите, заемащи длъжности в съответното ниво. Индивидуалните основни месечни заплати на служителите на пълно работно време се определят в рамките на минималния и максималния размер на основната месечна заплата за съответното ниво и степен на основната месечна заплата по приложение № 1 (чл.7, ал.1 от Наредбата).

Според чл.73 ЗДСл рангът е израз на професионалната квалификация на държавния служител като съвкупност от знания и умения, необходими за качествено изпълнение на длъжността. Повишаването в ранг се извършва въз основа на годишната оценка на изпълнението на длъжността на държавния служител: при две или три последователни годишни оценки - за младшите рангове, и при три или четири последователни годишни оценки - за старшите рангове, при условия и по ред, определени с Наредбата за условията и реда за оценяване изпълнението на служителите в държавната администрация. Съответно годишната оценка от изпълнението на длъжността е основание по чл.11, ал.1, т.1 от Наредбата за заплатата на служителите в държавната администрация за увеличение на индивидуалната заплата по реда на чл.12-14 от Наредбата. Именно липсата на възможност за увеличение на индивидуалната заплата по реда на чл.11, ал.1, т.1 от Наредбата, което е в пряка връзка с незаконното прекратяване, следва да се компенсира със справедливо обезщетение по чл.104, ал.1 ЗДСл.

Принципно вярно е становището на ответника, че индивидуалната заплата на служителю отразява редица специфични характеристики по смисъла на чл.67, ал.4 ЗДСл и чл.7, ал.1 от Наредбата за заплатите на служителите в държавната администрация и се определя в рамките на минималния и максималния размер на основната месечна заплата за съответното ниво и степен на основната месечна заплата. Но също така е константна съдебната практика за определяне на размер на обезщетението по чл.104, ал.1 ЗДСл съобразно размера на О. на сходна длъжност (в

този смисъл са решение № 7557 от 16.06.2020 г. по адм. д. № 11602/2019 г., III отд. на ВАС, решение № 3412 от 16.03.2021 г. по адм. д. № 13358/2020 г., V отд. на ВАС, решение № 3487 от 17.03.2021 г. по адм. д. № 7993/2020 г., V отд. на ВАС). Да се приеме обратното, би означавало административният орган - работодател да бъде стимулиран, след влизане в сила на съдебното решение, с което е установена незаконосъобразността на уволнението, да променя щатното си разписание по начин, поставяща го по негова воля в невъзможност да възстанови уволнения на предишната му длъжност /или на тази длъжност, която дословно приповтаря функциите на предишната, каквато не е и не може да бъде целта на закона - решение № 7557 от 16.06.2020 г. по адм. д. № 11602/2019 г., III отд. на ВАС. По идентичен начин, в настоящия случай, след отмяната на незаконосъобразното прекратяване, в ответната администрация е създадена специална длъжност за ищеца. Това от една страна, не изпълнява в цялост съдебното решение съобразно чл.122, ал.1 ЗДСл, а от друга страна – допълнително уврежда служителя чрез предложеното му обезщетение на база основно възнаграждение, което не съответства на други сходни длъжности, изискванията за заемане на които ищецът удовлетворява.

В изпълнение на влязлото в сила съдебно решение ответникът е следвало да прекрати някои от съществуващите служебни правоотношения на основание чл.107, ал.1, т.6 ЗДСл. Вместо това и след влизане в сила на отменителното решение, той е създавал отдел и длъжност, предназначени за незаконно уволнение служител. Тези негови действия не съответстват на целта и смисъла на закона. Ето защо и за тяхното съответно удовлетворяване, на ищеца следва да се определи размер на обезщетението по чл.104, ал.1 ЗДСл, който е средно аритметичен на основните месечни заплати на всички служители, заемащи длъжност началник отдел в Дирекция „Е.“ на ДАЕУ. Това е така, тъй като към 11.02.2021 г. ищецът отговаря на изискванията на заемане на тези длъжности. Това изпълнява в пълна степен императивното изискване на чл.122, ал.1 ЗДСл служителят да се възстанови на **предишната длъжност**, в който случай обезщетението по чл.104, ал.1 ЗДСл ще бъде изчислено според основната заплата за тази предишна длъжност, но определена към момента на признаването на уволнението за незаконно.

Видно от таблицата – приложение към съдебната експертиза, към момента на прекратяване на служебното правоотношение ищецът е имал ранг IV-ти старши, който му е определен и със Заповед № ЧР-Н-665 от 10.05.2021 г. за възстановяването му на длъжност. Според вещото лице, ищецът отговаря на изискванията на К. за заемане на всички съществуващи към 11.02.2021 г. длъжности за началник отдел в Дирекция „Е.“, вкл. относно определената му степен на О. 3-та на ниво 9 – в интервал от 880 лв. до 3700 лв. При тези данни, на него му е определена О. от 1800 лв., докато на другите служители заемащи длъжност началник отдел заплата варира между 2200 лв. (при диапазона от 740 лв. до 2600 лв.) до 3297 лв. (при диапазон от 880 лв. до 3700 лв.).

Изложеното определя месечен размер на обезщетението от 2851.29 лв. или общ размер от 17 107.71 лв. С оглед диспозитивното начало в процеса следва да се присъди претендираната от ищеца сума в размер на 16 491 лв.

Съгласно т.4 от Тълкувателно решение № 3/2004 г. по тълк.д. №3/2004 г. на ОСГК на ВКС законна лихва върху обезщетението се дължи от датата на влизане в сила на отменителното съдебно решение, т.е. считано от 11.02.2021 г. до окончателното му изплащане.

При този изход на спора и на основание чл.10, ал.3 от ЗОДОВ ответника следва да бъде осъден да заплати на ищеца сторените в производството разноси за възнаграждение за вещо лице в размер на 200 лв. и адвокатско възнаграждение в размер на 1000 лв. Съобразно цената на иска минималният размер на възнаграждението по чл.8, ал.2, т.4 от Наредба №1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения е 1024.73 лв. Ето защо, не следва да се уважава възражението на ответника по чл.78, ал.5 ГПК. Договореният е заплатен размер на адвокатското възнаграждение напълно съответства на правната и фактическа сложност на спора и на осъществените от адв. В. процесуални действия.

Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, I-во отделение, 69-и състав,

Р Е Ш Е Н И Е :

ОСЪЖДА Държавна агенция „Електронно управление“, [населено място], [улица], да заплати на П. К. И., ЕГН [ЕГН], от [населено място], [улица] и със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.3, ап.13, чрез адв. С. В., на основание чл.104, ал.1 ЗДСл обезщетение в размер на 16 491 лв. за периода от 06.03.2018 г. до 06.09.2018 г., ведно със законната лихва от 11.02.2021 г. до окончателното му изплащане и разноси в размер на 1200.00 лв.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред ВАС на РБ.

СЪДИЯ: